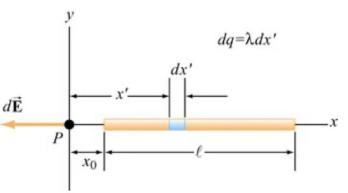
Γραμμική κατανομή κατά μήκος φορτισμένης ράβδου

Θεωρούμε μη αγώγιμη φορτισμένη ράβδο μήκους L με ομοιόμορφη γραμμική κατανομή φορτίου +Q. Η ράβδος είναι προσανατολισμένη κατά μήκος του x-άξονα

Θα υπολογίσουμε το ηλεκτρικό πεδίο σε ένα σημείο P που βρίσκεται στον άξονα της ράβδου και σε απόσταση x_0 από το άκρο της

Η γραμμική πυκνότητα φορτίου είναι: $\lambda = Q/L$

Η ποσότητα φορτίου που περιέχεται σε ένα γραμμικό τμήμα της ράβδου είναι: $dq = \lambda dx$

Εφόσον το φορτίο Q είναι θετικό, το πεδίο στο σημείο P θα έχει κατεύθυνση προς την αρνητική *x-*διεύθυνση.

Το μοναδιαίο διάνυσμα από την πηγή στο σημείο \mathbf{P} είναι: $\hat{r}=-\hat{\imath}$

Η συνεισφορά του στοιχειώδους φορτίου dq είναι: $(k_e = \frac{1}{4\pi \epsilon_0})$

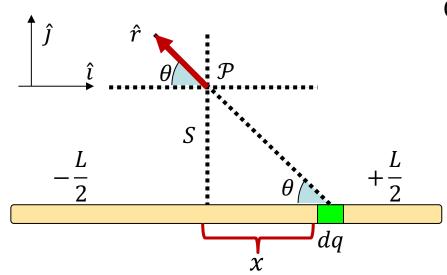
$$d\vec{E} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{dq}{r^2} \hat{r} = -\frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{\lambda dx}{x^2} \hat{\imath} = -\frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Qdx}{Lx^2} \hat{\imath}$$
 οπότε η ολοκλήρωση δίνει:

$$\vec{E} = \int d\vec{E} = -\frac{Q}{4\pi\varepsilon_0 L} \int_{x_0}^{x_0 + L} \frac{dx}{x^2} = -\frac{Q}{4\pi\varepsilon_0 L} \left(\frac{1}{x_0} - \frac{1}{x_0 + L}\right) \hat{\imath} \Rightarrow \vec{E} = -\frac{Q\hat{\imath}}{4\pi\varepsilon_0 x_0 (x_0 + L)}$$

Για $x_0\gg L$ έχουμε: $\vec{E}=-rac{Q\hat{\iota}}{4\pi arepsilon_0 x_0^2}$ πεδίο σημειακού φορτίου

Κατανομές φορτίου – γραμμική κατανομή

Έστω μια ομοιόμορφη γραμμική κατανομή φορτίου μήκους *L* όπως στο σχήμα. Θέλουμε να βρούμε το ηλεκτρικό πεδίο σε σημείο P που βρίσκεται στην ευθεία που περνά από το μέσο της κατανομής και σε απόσταση S

Θεωρούμε ότι η γραμμική κατανομή είναι:

$$\lambda = \frac{Q}{L} \Rightarrow Q = \lambda L \Rightarrow dq = \lambda dx$$

Η απόσταση του σημείου $\mathcal P$ από το dq είναι:

$$r = \sqrt{S^2 + x^2}$$

 $+\frac{1}{2}$ Έχουμε την εξίσωση: $d\vec{E}=k_edq$ $\frac{\hat{r}}{r^2}=k_edq$ $\frac{\vec{r}}{r^3}$

Λόγω συμμετρίας: $\vec{E}_{x} = \vec{0}$

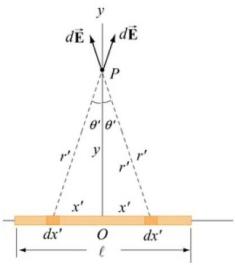
Επομένως θα έχουμε:
$$dE_y = k_e dq \frac{y}{r^3} = k_e \lambda dx \frac{S}{r^3} \Rightarrow dE_y = \frac{k_e \lambda S dx}{r^3}$$

Ολοκληρώνουμε:
$$E_y = \int \frac{k_e \lambda S dx}{r^3} \Rightarrow E_y = k_e S \lambda \int_{-L/2}^{+L/2} \frac{dx}{(S^2 + x^2)^{3/2}} = k_e S \lambda \frac{x}{S^2 (S^2 + x^2)^{1/2}} \Big|_{-L/2}^{L/2}$$

Επομένως:
$$E_y = k_e \lambda S \frac{L}{S^2 \sqrt{S^2 + L^2/4}} \Rightarrow E_y = k_e Q \frac{1}{S \left(S^2 + \frac{L^2}{4}\right)^{1/2}} \Rightarrow \vec{E} = \frac{k_e Q}{S \left(S^2 + \frac{L^2}{4}\right)^{1/2}} \hat{J}$$

Κατανομές φορτίου – γραμμική κατανομή

Θα μπορούσαμε να λύσουμε το ολοκλήρωμα λίγο διαφορετικά:

Η y-συνιστώσα του πεδίου θα είναι:
$$(k_e = \frac{1}{4\pi \varepsilon_0})$$

$$dE_y = dE\cos\theta = \frac{1}{4\pi\varepsilon_0} \frac{\lambda dx}{x^2 + y^2} \frac{y}{(x^2 + y^2)^{1/2}} = \frac{1}{4\pi\varepsilon_0} \frac{\lambda y dx}{(x^2 + y^2)^{3/2}}$$

Ολοκληρώνουμε ως προς το συνολικό μήκους της κατανομής:

Κάνουμε αλλαγή μεταβλητής: $x = ytan\theta \Rightarrow dx = ysec^2\theta d\theta$

Οπότε το ολοκλήρωμα γίνεται:
$$\int_{-L/2}^{L/2} \frac{dx}{(x^2+y^2)^{3/2}} = \int_{-\theta}^{\theta} \frac{y sec^2\theta d\theta}{y^3 (\tan^2\theta+1)^{3/2}} =$$

$$=\frac{1}{y^2}\int_{-\theta}^{\theta}\frac{sec^2\theta d\theta}{(\tan^2\theta+1)^{3/2}}=\frac{1}{y^2}\int_{-\theta}^{\theta}\frac{sec^2\theta d\theta}{sec^3\theta}=\frac{1}{y^2}\int_{-\theta}^{\theta}\frac{d\theta}{sec\theta}=\frac{1}{y^2}\int_{-\theta}^{\theta}cos\theta d\theta \Rightarrow E_y=\frac{2\lambda}{4\pi\varepsilon_0}\frac{sin\theta}{y}$$

Οπότε καταλήγουμε όπως προηγουμένως:
$$E_y = \frac{\lambda}{2\pi\varepsilon_0}\frac{L/2}{y\left(y^2 + \frac{L^2}{4}\right)^{1/2}}$$

Κατανομές φορτίου – γραμμική κατανομή

Το ηλεκτρικό πεδίο της γραμμικής κατανομής στον άξονα που περνά από το μέσο της και σε απόσταση S είναι επομένως:

$$\vec{E} = \frac{k_e Q}{S\left(S^2 + \frac{L^2}{4}\right)^{1/2}}\hat{J}$$

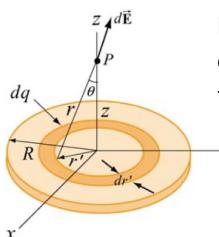
Εξετάζουμε οριακές συνθήκες:

$$S\gg L$$
 $\lim_{S\gg L} \vec{E}=rac{k_eQ}{S(S^2)^{1/2}}\hat{\jmath}\Rightarrow \lim_{S\gg L} \vec{E}=rac{k_eQ}{S^2}\hat{\jmath}$ ηλεκτρικό πεδίο σημειακού φορτίου

$$S \ll L$$
 $\lim_{S \ll L} \vec{E} = \frac{k_e Q}{S(L^2/4)^{1/2}} \hat{\jmath} \Rightarrow \lim_{S \ll L} \vec{E} = \frac{2k_e Q}{SL} \hat{\jmath} = 2k_e \frac{\lambda}{S} \hat{\jmath}$ ηλεκτρικό πεδίο ἀπειρης γραμμικής κατανομής

Ηλεκτρικό πεδίο ομοιόμορφα φορτισμένου δίσκου

Θεωρούμε ομοιόμορφα φορτισμένο δίσκο ακτίνας *R* με συνολικό φορτίο *Q* που βρίσκεται στο *xy*-επίπεδο. Θα υπολογίσουμε το ηλεκτρικό πεδίο στο σημείο *P* στον z-άξονα που περνά από το κέντρο του δίσκου και είναι κάθετος στον δίσκο

Μπορούμε να θεωρήσουμε ότι ο δίσκος αποτελείται από πολλούς ομόκεντρους κυκλικούς δακτυλίους οπότε το πρόβλημα είναι ως το παράδειγμα της διάλεξης 2.

 $_{-y}$ Έστω ένας δακτύλιος ακτίνας r' και πάχους dr'. Εξαιτίας της συμμετρίας το ηλεκτρικό πεδίο κάθετα στον z-άξονα θα είναι 0. Επομένως το ηλεκτρικό πεδίο θα έχει κατεύθυνση στον z-άξονα.

Το φορτίο του δακτυλίου θα είναι: $dq = \sigma(2\pi r' dr')$

Η συνεισφορά του κάθε δακτυλίου στο ηλεκτρικό πεδίο θα είναι (σύμφωνα με διαλ. 2):

$$dE_z = \frac{1}{4\pi\varepsilon_0} \frac{zdq}{(r'^2 + z^2)^{3/2}} = \frac{1}{4\pi\varepsilon_0} \frac{z(2\pi\sigma r'dr')}{(r'^2 + z^2)^{3/2}}$$

Ολοκληρώνουμε από r' =0 έως R και το ηλεκτρικό πεδίο στο σημείο P γίνεται:

$$E_z = \int dE_z = \frac{\sigma z}{2\varepsilon_0} \int_0^R \frac{r' dr'}{(r'^2 + z^2)^{3/2}} = \frac{\sigma z}{4\varepsilon_0} \int_{z^2}^{R^2 + z^2} \frac{du}{u^{3/2}} = \frac{\sigma z}{4\varepsilon_0} \frac{u^{-1/2}}{(-1/2)} \bigg|_{z^2}^{R^2 + z^2}$$

Ηλεκτρικό πεδίο ομοιόμορφα φορτισμένου δίσκου

Κάνοντας τις πράξεις έχουμε:

$$E_z = -\frac{\sigma z}{2\varepsilon_0} \left[\frac{1}{\sqrt{R^2 + z^2}} - \frac{1}{\sqrt{z^2}} \right] \Rightarrow E_z = \frac{\sigma}{2\varepsilon_0} \left[\frac{z}{|z|} - \frac{z}{\sqrt{R^2 + z^2}} \right]$$

Μπορούμε να γράψουμε την τελευταία σχέση με την μορφή:

$$E_z = \begin{cases} \frac{\sigma}{2\varepsilon_0} \left[1 - \frac{z}{\sqrt{R^2 + z^2}} \right] & z > 0\\ \frac{\sigma}{2\varepsilon_0} \left[-1 - \frac{z}{\sqrt{R^2 + z^2}} \right] & z < 0 \end{cases}$$

Εξετάζουμε οριακές συνθήκες:

$$z\gg R$$
 $\lim_{z\gg R} \vec{E} = rac{\sigma}{2arepsilon_0} iggl[1 - rac{z}{z iggl[1 + iggl(rac{R}{z}iggr)^2 iggr]^{1/2}} iggr]$ $\lim_{z\gg R} \vec{E} = rac{\sigma}{2arepsilon_0} iggl[1 - rac{1}{(1 + arepsilon^2)^{1/2}} iggr]$ Από το διονυμικό ανάπτυγμα: $(1 + arepsilon^2)^{-1/2} \sim 1 - rac{1}{2} arepsilon^2 + \cdots$

Ηλεκτρικό πεδίο ομοιόμορφα φορτισμένου δίσκου

Επομένως για
$$z\gg R$$
 $\lim_{z\gg R} \vec{E}=\frac{\sigma R^2}{4z^2\varepsilon_0}=\frac{\sigma\pi R^2}{4\pi z^2\varepsilon_0}\Rightarrow\lim_{z\gg R} \vec{E}=\frac{Q}{4\pi\varepsilon_0 z^2}$ πεδίο σημειακού φορτίου

Θεωρούμε την περίπτωση
$$z \ll R$$
 $E_z = \frac{\sigma}{2\varepsilon_0} \left[\pm 1 - \frac{z}{\sqrt{R^2 + z^2}} \right]$

Ο δίσκος γίνεται τώρα μια μεγάλη επίπεδη επιφάνεια ή το σημείο Ρ είναι πολύ κοντά στην επιφάνεια του δίσκου

Στην περίπτωση αυτή, το ηλεκτρικό πεδίο γίνεται

$$\lim_{z\ll R}\vec{E}=\frac{\sigma}{2\varepsilon_0}\Big[1-\frac{z}{R}\Big]\hat{k}\Rightarrow\qquad\lim_{z\ll R}\vec{E}=\frac{\sigma}{2\varepsilon_0}\hat{k}$$

$$\text{$\pi\epsilon\delta$io attentions emission $z>0$}$$

$$\lim_{z\ll R}\vec{E} = \frac{\sigma}{2\varepsilon_0}\Big[-1-\frac{z}{R}\Big]\hat{k} \Rightarrow \lim_{z\ll R}\vec{E} = -\frac{\sigma}{2\varepsilon_0}\hat{k} \qquad \text{πεδίο άπειρης επιφάνειας } z<0$$

Παρατηρούμε ότι υπάρχει μια ασυνέχεια στο πεδίο καθώς περνούμε μέσω της επιφάνειας του δίσκου.

Η ασυνέχεια αυτή είναι:
$$\Delta E_z = E_{z+} - E_{z-} = \frac{\sigma}{2\varepsilon_0} - \left(-\frac{\sigma}{2\varepsilon_0}\right) = \frac{\sigma}{\varepsilon_0}$$

Ηλεκτρικά Πεδία κατανομών

- 1. Ηλεκτρικό πεδίο διπόλου: Ελαττώνεται ως: $1/r^3$
- 2. Ηλεκτρικό πεδίο σημειακού φορτίου: Ελαττώνεται ως: $1/r^2$
- 3. Ηλεκτρικό πεδίο γραμμικής κατανομής φορτίου: Ελαττώνεται ως: 1/r
- 4. Ηλεκτρικό πεδίο άπειρης επιφάνειας: Σταθερό

Δυναμική ενέργεια ενός δίπολου διπολικής ροπής ρ

Είδαμε ότι όταν ένα ηλεκτρικό δίπολο βρεθεί μέσα σε ηλεκτρικό πεδίο, η διπολική του ροπή, *p*, τείνει να ευθυγραμμιστεί με το πεδίο εξαιτίας της ροπής που ασκείται στα φορτία του δίπολου.

Η ροπή που ασκείται είναι: $\vec{\tau} = \vec{p} \times \vec{E}$

Το έργο το οποίο καταναλώνεται από το πεδίο για να στρέψει το δίπολο κατά μια γωνία *dθ* είναι:

$$dW = -\tau d\theta = -pEsin\theta d\theta$$

Το αρνητικό πρόσημο δηλώνει ότι η ροπή αντιτίθεται σε οποιαδήποτε αύξηση της γωνίας θ.

Το συνολικό έργο το οποίο καταναλώνεται από το ηλεκτρικό πεδίο για να περιστρέψει το δίπολο από την γωνία θ_0 στην γωνία θ είναι:.

$$W = \int_{\theta_0}^{\theta} -pE\sin\theta d\theta = pE(\cos\theta - \cos\theta_0)$$

Το έργο είναι θετικό όταν $cos\theta - cos\theta_0 > 0$.

Δυναμική ενέργεια ενός δίπολου διπολικής ροπής ρ

Η αλλαγή στη δυναμική ενέργεια, Δ*U*, *του* διπόλου είναι το -W το οποίο εκτελεί το πεδίο στο δίπολο

$$\Delta U = U - U_0 = -W = -pE(\cos\theta - \cos\theta_0)$$

όπου $U_0 = -pEcos\theta_0$ η δυναμική ενέργεια σε ένα σημείο αναφοράς

Θεωρούμε ως σημείο αναφοράς αυτό για $\theta_0 = \frac{\pi}{2}$ έτσι ώστε η δυναμική ενέργεια $U_0 = 0$

Παρουσία επομένως ενός εξωτερικού πεδίου, το δίπολο έχει δυναμική ενέργεια:

$$U = -pE\cos\theta = -\vec{p} \cdot \vec{E}$$

Ξέρουμε ότι ένα σύστημα είναι σε σταθερή ισορροπία όταν η δυναμική του ενέργεια βρίσκεται σε κάποιο ελάχιστο (τοπικό ή γενικό).

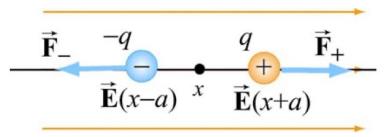
Στην περίπτωση του δίπολου αυτό συμβαίνει ότι το δίπολο ευθυγραμμίζεται με το ηλεκτρικό πεδίο οπότε η δυναμική του ενέργεια γίνεται: U=-pE

Στην αντίθετη περίπτωση που το δίπολο είναι αντιπαράλληλο με το ηλεκτρικό πεδίο η δυναμική του ενέργεια γίνεται μέγιστη: U=pE και το σύστημα είναι ιδιαίτερα ασταθές

Δυναμική ενέργεια δίπολου

Στην περίπτωση που το δίπολο εισαχθεί σε μή-ομοιόμορφο ηλεκτρικό πεδίο, τότε πέρα από την ροπή θα ασκείται πάνω του και μια συνισταμένη δύναμη και η κίνηση του δίπολου θα είναι η συνδυαστική κίνηση μεταφορική και περιστροφική.

Για παράδειγμα έστω ότι το δίπολο είναι σε μη ομογενές ηλεκτρικό πεδίο και ότι το ηλεκτρικό πεδίο \vec{E}_+ στο +q διαφέρει από το ηλεκτρικό πεδίο \vec{E}_- στο -q .

Υποθέτουμε ότι το δίπολο είναι πολύ μικρό και αναπτύσσουμε τα πεδία ως προ το *x*

$$\vec{\mathbf{E}}(x+a)$$
 $E_{+}(x+a) \approx E(x) + a\left(\frac{dE}{dx}\right)$

$$E_{-}(x-a) \approx E(x) - a\left(\frac{dE}{dx}\right)$$

Η δύναμη στο δίπολο γίνεται τότε:
$$\vec{F}_e = q(\vec{E}_+ - \vec{E}_-) = 2qa\left(\frac{dE}{dx}\right)\hat{\imath} \Rightarrow \vec{F}_e = p\left(\frac{dE}{dx}\right)\hat{\imath}$$

Παράδειγμα συνισταμένης δύναμης που ασκείται σε δίπολο είναι η έλξη μεταξύ μικρών κομματιών χαρτιού και μιας κτένας που φορτίστηκε τρίβοντάς την σε μαλλί. Το χαρτί έχει επαγόμενες διπολικές ροπές ενώ το πεδίο της κτένας είναι μη ομογενές λόγω σχήματος